

Belgium: a vallások teljes semmibevétele

Szerző: Szerk. (2021-03-23)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/belgium-a-vallasok-teljes-semmibevetele/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Belgiumban a nyilvános miséken 2020 decembere óta 15 főre korlátozták a résztvevők számát, és pedig függetlenül az épület méreteitől. Ezt a helyzetet sok hívő teljesen indokolhatatlannak és diszkriminatívnak tartja. „Kétféle súlyozással, kétféle mércével mérik a Lényeget” - sajnálkozik az Aleteiának adott interjújában Thérèse Van Houtte, a Szabad Miséért elnevezésű közösség szóvivője.

Diszkriminatív, indokolhatatlan, lekezelő ... A belgiumi katolikusoknál nem hiányoznak a jelzők arra a helyzetre, amelyet 2020 december óta meg kell élniük.

Tavaly novemberben, amikor a második lezárás bekövetkezett és a belga templomoknak be kellett zárniuk kapuikat a hívek előtt, a belga Államtanács december eleji határozata arra kötelezte a kormányt, hogy újból engedélyezze a nyilvános miséket ... ámde 15 fő maximum létszámmal, a templom méretétől függetlenül. „Mindezen idő alatt a brüsszeli üzletekben tolongtak az emberek, és sokuk olyan számban fogadhattak vevőket, amely semmiféle arányban sem állt a templomokra kirótt korlátozással - mondja a szóvivő, akinek szervezete december óta szervez megmozdulásokat a katedrálisok körül a misék újraindítása végett. - Így például az Inno Galeria nevű áruházlánc egységeiben 2200 vevőt engedélyeztek, a Primark üzleteiben pedig 550 főt, de a Koekelbergi bazilikába, amely 10.000 m² a területe, csak 15 embert engedtek be!”

Szerző: Szerk. (2021-03-23)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Ezt a valóban abszurd helyzetet a püspökök már januárban jelezték egy, a kormányhoz írott levélben, amelyben a létszámot a templomméretekhez kérték igazítani. Tervbe is volt véve egy találkozó az elismert felekezetek képviselői és Vincent Van Quickenborne, egyházügyért is felelős igazságügyminiszter között, de a találkozó előtt alig néhány órával ez utóbbi kiadott egy olyan jegyzéket, amely még tovább szigorította a kultikus helyek látogatását, mivel a 15 fős létszámkorlát immár nem csak a nyilvános istentiszteletekre vonatkozott, hanem az egyéni elmélyülésre, elmélkedésre, sőt az egyszerű betérésekre, látogatásokra is, a méretektől, illetve a helyiségek számától függetlenül.

„Azt, hogy ezt a határozatot már a felekezeti vezetőkkel való találkozás előtt publikálták, a hívek a kéréseik teljes semmibe vételének élik meg. Úgy érzik, a hónapok óta a kormányhoz intézett kéréseikre fittyet hánynak, és határozott szándékot látnak amögött, hogy nagyszámú belga állampolgár véleményét figyelmen kívül hagyják” - mondja sajnálkozva Thérèse Van Houtte.

Aleteia : Hogyan élik meg ezt a megpróbáltatást a belga katolikusok?

Thérèse Van Houtte : Kinek-kinek eltérő nehézségekkel kell szembenéznie a saját helyzetének függvényében. A szülők általában azt mondják, hogy nagyon nehéz megtartani a vasárnapot mint szent napot olyankor, amikor nem az ő családjuk mehet misére, nem „ők vannak soron”. A létszámkorlát miatt ugyanis a

Szerző: Szerk. (2021-03-23)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

papok minden erőfeszítése ellenére, a megsokszorozott miséken sem tud mindenki, minden vasárnap személyesen részt venni. Az idős vagy egyedülálló emberek meg vannak fosztva a plébániai élettől, ami pedig minden héten sokaknak a szükséges feltöltődést jelentette. A háziasszonyokkal hasonló a helyzet. Még azokon a vasárnapokon sem tudnak kicsit tovább ott maradni, másokkal találkozni, beszélgetni a templom előtt, amikor a fizikai részvétel lehetséges, hiszen a misék megállás nélkül folynak. Azok, akik ápolással, gondozással foglalkoznak, nehezebbnek érzik hivatásuk gyakorlását. Mindennap teljes odaadással segíteni, mosolyogni, rendelkezésre állni, a türelmet megőrizni a betegek mellett úgy, hogy nem jutnak hozzá az Eucharisztia élő vizéhez, ez csaknem lehetetlen feladat.

És a papok?

Ők ugyanilyen szenvedéssel élik meg ezt a helyzetet. Igaz, nagy leleményességről tesznek tanúbizonyságot, hogy a lehető legteljesebben tudják tartani a kapcsolatot híveikkel és bármi áron folytathassák apostoli küldetésüket (lelki konferenciák a Youtube-on, bátorító levelek a hívekhez, a szertartások újraközvetítése stb.), de ha a hívektől fosztják meg őket, az olyan, mintha létezésük alapvető céljától fosztanák meg őket!

Az önök közössége, „A szabad miséért” most decemberben jött létre.

Szerző: Szerk. (2021-03-23)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Konkrétan mit tesznek azért, hogy hallassák a hangjukat?

Az első kezdeményezésünk az volt, hogy rózsafüzért imádkoztunk az ország katedrálisai körül. Felvettük a kapcsolatot a püspökökkel, többekkel találkoztunk is, hogy átbeszéljük az Egyház drámai helyzetét Belgiumban. Arra bátorítottuk a katolikusokat, forduljanak püspökeikhez, sorolják fel érveiket, amelyek miatt igazságtalannak érzik a korlátozásokat, mondják el nekik, mennyire szükségük van a misékre.

Mivel az imádkozásra történő összejövetel tilos volt, a tiltakozó megmozdulások viszont nem, taktikát változtattunk és tüntetéseket szerveztünk. Valamilyen nyilvános cselekvésre szükség volt ahhoz, hogy a magát süketnek tettető kormány meghallja a belga katolikusok hangját is. És minden cselekedetünket imádsággal erősítettük, hiszen az ima a legerősebb fegyver.

Mit remélnék a következő hetekre?

Tisztában vagyunk azzal, mennyire súlyos a helyzet, és hogy maximális óvatosságra van szükség a járvány erősödésének megakadályozásához. De jelenleg kétféle mércével mérik azt, hogy mi lényeges. Az uszodák nyitva vannak, persze, bizonyos feltételekkel, de ugyan ki bizonyította be azt, hogy a fertőzés veszélye kisebb az uszodákban, mint egy templomban? A tömegközlekedési

Szerző: Szerk. (2021-03-23)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

eszközök zsúfoltak, az áruházak a méretükhöz mértén fogadhatják a vevőket, a piacokon hemzsegek az emberek, de az egyházi szertartásokon 15-en vehetnek részt, a temetéseken pedig 50-en. Abszurd és diszkriminatív helyzet! A vallás nem csak a halottak eltemetéséből áll: az Eucharisztia az Élet forrása.

Azt várjuk tehát a kormányunktól, hogy az egyházi épületek méretéhez arányítva hozzon szabályokat. Ezt kérjük hónapok óta, de csak nevetséges kis módosításokat kapunk válaszul, amelyek messze elmaradnak a másokra érvényes előírásoktól. A plébániák - mint bárki más - ugyanúgy követik az összes szükséges rendelkezést a fertőzések elkerülésére, és soha nem bizonyította azt senki, hogy egy egyházi épület komolyabb fertőzési góc lenne, mint például a metró, ahol az emberek összezsúfolódnak, megfogják az ajtókat, lökdösik egymást... Hagyja már végre abba a kormány, hogy semmibe veszi a belga hívőket és az Alkotmány 19. paragrafusát, amely szavatolja a vallás és a nyilvános vallásgyakorlás szabadságát. Egészen konkrétan pedig azt várjuk, hogy a Nagyhetet és Húsvétot észszerű és elfogadható intézkedések betartása mellett a templomainkban ünnepelhessük.

A rövidített fordítást készítette: Solymosi Judit

Forrás: Aleteia

Szerző: Szerk. (2021-03-23)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma